

OKRESNÁ PROKURATÚRA NÁMESTOVO
Hviezdoslavovo námestie 213, 029 01 Námestovo

Číslo: Pv 404/15/5507
EEČ: 2-41-4-2016

Námestovo 02.02.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 27.06.2015 v čase okolo 01.00 hod. v zábavnom podniku Impéria na Nábřeží v Námestove, sediac pri jednom zo stolov, po tom čo k nemu pristúpil XXXXX, nar. XXXXX, tohto udrel päšťou ľavej ruky do oblasti nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom doľava s dobou liečenia v trvaní 12 dní

Postupujem Okresnému úradu Námestovo, odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ Námestovo, uznesením sp. zn. ORP-638/NO-DK-2015 zo dňa 07. 08. 2015 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal

trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Po skončení prípravného konania poverený príslušník PZ predložil na tunajšiu prokuratúru spis s návrhom na konečné rozhodnutie.

Obvinený XXXXX k veci uviedol, že dňa 27.06.2015 okolo 01.00 hod. bol v zábavnom podniku Imperia M, kde sa prišiel zabávať, spoločne s XXXXX, sedeli pri stole a pili prvé pivo, netušil že v bare sa nachádza aj XXXXX, počas rozhovoru s XXXXX pristúpil ku nemu z ľavej strany XXXXX spoločne so XXXXX a bez akéhokoľvek ústneho provokovania z jeho strany mu dal pravou rukou facku na ľavé líce a to tak, že sa zahnal pravou rukou aby facka mala dostatočnú intenzitu, okamžite ho reflexívne udrel jeden krát ľavou rukou, zdôraznil, že ľavou rukou hoci je pravák. Pričom sa nezahnal, ale len ruku vystrčil smerom, kde periférne videl jeho tvár. Udrel ho zavretou päťou, XXXXX cúvol asi o dva kroky odo neho, videl, že sa drží za nos a následne prišli k nim štyrom SBS-kári a po potvrdení XXXXX, že XXXXX napadol jeho a on sa len bránil, vyviedla SBS-ka XXXXX a XXXXX von z podniku aby znova nenarúšali pokojný priebeh večera. On v podniku zostal naďalej, jeho nevyviedli von pretože nebol agresívny. Je mu ľúto, že mu ublížil, no nestalo by sa to keby na neho nezaútočil, chcel si ubrániť svoju identitu. Vyjadrenie XXXXX vo výpovedi, že sa mu chcel iba pozdraviť, keď sa nahol ku nemu, považuje za krivú výpoveď, pretože už v minulosti bol napadnutý XXXXX, ktorý ho napadol spoločne s XXXXX čo bolo v mesiaci december 2011. Kde pred iným miestnym pohostinstvom si ho náhodne vytypovali a v momente, keď ostal sám ho násilím vytiahli mimo priestorov pohostinstva Papuča a začali udierať fackami takou intenzitou, že mu spôsobili prasknutie bubienka v ľavom uchu a potom spadol na zem a ďalej už neútočili, len verbálne útočili a smiali sa, kde mu vtedy spôsobili zranenie s dobou liečenia viac ako mesiac. Preto je hlúpe tvrdenie, že ho chcel len pozdraviť. Že mu poškodený dal facku zistil, keď sa k nemu otočil. On by takto reflexívne zareagoval nech by mu dal facku hocikto a to z dôvodu, že sa bolí o opakované poškodenie bubienka, pretože by mal už doživotne problémy so sluchom, toto jeho konanie nebolo osobné voči XXXXX. On chcel dosiahnuť to aby ho napádajúci znova nezasiahol do ucha a aby som nemal znova poškodený sluch, čo by v tomto prípade mohlo spôsobiť jeho doživotné problémy so sluchom. To vyplýva aj z jeho konania a to z toho, že útočníka udrel a tento s útokom prestal. On nechcel útočníkovi spôsobiť zranenie ale chcel docieľiť to aby ho viac nefackal. Nekonal v tom aby útočníkovi poškodil zdravie, ale konal tak, aby mu zabránil z jeho strany mu spôsobiť zranenie o ktorom on pri svojom konaní ani nemusel vedieť. On ani nemusel tušiť, že fackou mu môže ublížiť viac ako päťou na inú časť tváre.

Svedok poškodený XXXXX uviedol, že 27.06.2015 bol v Impérii v Námestove, kde v čase okolo 01.00 hod. zbadal XXXXX a išiel k nemu nakoľko sedel pri stole, kde išiel okolo neho a chcel sa mu pozdraviť. Prišiel ku nemu a pozdravil ho a ani riadne nedopovedal a XXXXX ho udrel asi ľavou rukou päťou do nosa, kde si chytil nos nakoľko ho riadne rozbolel, tiekla mu krv a nato hneď pristúpili SBS-kári a vyšikovali ho von s tým aby išiel preč, vyšiel vonka a išiel na políciu a potom išiel na ošetrovanie do Námestova, potom išiel do Trstenej, kde ho ošetrili a povedali, že má ísť do Ružomberka. Na mieste udalosti bol XXXXX a XXXXX s XXXXX Na druhý deň bol

na ošetrení v Ružomberku, kde mu robili operáciu, nakoľko mal zlomený nos, tam mu napravili nos a dali mu dlahu. Potom bol na kontrole v Námestove, kde bol asi na desiaty alebo jedenásty deň. Nechodil do roboty lebo ho bolel nos, mal v ňom také bolesti, užíval aj tabletky proti bolesti.

Svedok XXXXX uviedol, že bol v Impérii s XXXXX. XXXXX išiel za XXXXX a pristavil sa pri stole, kde sedel XXXXX. On išiel do jedného z boxov, ktorý je v Jaskyni, kde boli známi, kde si sadol do jedného tohto boxu a to bokom k XXXXX a XXXXX, kde sa bavil s ľuďmi čo boli pri stole. Videl ich periférne ale stále na nich nepozeral, vlastne sa už bavil s kamarátmi. Potom sa pozrel na XXXXX, lebo sa tam zbehlo viac ľudí a videl ako sa XXXXX drží za nos a na ruke a nose mal krv. Potom prišiel k XXXXX a prišli vyhadzovači. Tým sa pýtali čo sa deje. Počul, že XXXXX trafil XXXXX do nosa. XXXXX rozprával s vyhadzovačmi. Vyhadzovači vyviedli z Impérie XXXXX a on išiel za ním. XXXXX povedal, že ide vec oznámiť na políciu. On nevidel či sa rozprávajú alebo čo robia, či sa bijú. Nepamätá si čo mu XXXXX povedal, ale niečo povedal v tom zmysle, že majú medzi sebou nezhody. Určite ho XXXXX nešiel pozdraviť, lebo sú nepriatelia.

Svedok XXXXX k veci uviedol, že sedel pri stole s XXXXX a pili pivo. Sedeli oproti sebe a normálne sa bavili. Nato po určitom čase prišiel k ich stolu XXXXX, kde tento sa postavil z boku ku XXXXX, čiže stál pri ľavom boku XXXXX XXXXX prišiel k stolu sám. XXXXX niečo povedal na adresu XXXXX a hneď mu dal facku. Hrala tam hudba a tak nepočul čo XXXXX povedal. Ale XXXXX ako dostal facku na ľavé líce, tak smerom na XXXXX vystrel ľavú ruku a trafil XXXXX do tváre asi do nosa. XXXXX stále sedel. Predtým ako ho udrel do tváre, vôbec sa na neho nepozeral. Vôbec nereagoval na jeho prítomnosť, že XXXXX ani nevedel, že je XXXXX pri ich stole až do doby keď ho udrel, vlastne po tomto údere do XXXXX tváre. Potom ako ho udrel prišli SBS-kári, za SBS-kármami sa priplietol XXXXX a oni vysvetlili SBS-károm čo sa stalo a tak SBS-kári vyviedli XXXXX a XXXXX z Impérie. Oni ostali sa ďalej baviť v Impérii. Nevie o tom, že by oni boli kamaráti. XXXXX zdvihol svoju pravú ruku asi do úrovne svojho pleca a dal XXXXX facku otvorenou dlaňou ruky do oblasti ucha a líca skoro až na záhlavie. XXXXX ani nemal dôvod XXXXX pozdraviť, lebo nie sú kamaráti a pozdrav asi je taký, že mu podá ruku a nie, že niečo povie a dá mu facku.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Pre kvalifikáciu určitého konania ako trestného činu však nestačí samotná skutočnosť, že toto konanie formálne napĺňa znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Pri prečinoch Trestný zákon v ust. § 10 ods. 2 ukladá aj skúmanie závažnosti prečinu. Zaoberanie sa materiálnym znakom v podobe závažnosti je u prečinov obligatórne pretože nejde o prečin, ak je jeho závažnosť vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, nepatrná (§ 10 ods. 2 Trestného zákona).

Podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Pod pojmom krátky čas sa rozumie doba okolo 7 dní.

S poukazom na spôsobený následok v podobe zranenia poškodeného treba uviesť, že poškodenie zdravia, ktoré utrpel poškodený v rozhodnom čase a na rozhodnom mieste, nebolo tak závažným, aby jeho obvyklý spôsob života bol sťažený nie iba na krátky čas. Tu poukazujem hlavne na zápisnicu o trestnom oznámení, v ktorej samotný poškodený XXXXX uviedol, že čo sa týka jeho zranenia tak nebol PN, bolesti nosa mal asi 4 dni, potom už fungoval normálne. Počas týchto 4 dní a ani potom nebol na nikoho odkázaný a to s tým, aby mu niekto poskytoval pomoc, pri obliekaní, hygiene, stravu prijímal tú istú čo predtým, nebol nijako inak obmedzený v jeho spôsobe života, akurát tie prvé 4 dni čo mal na nose opuch. Taktiež tu poukazujem aj na záver odborného lekárskeho vyjadrenia XXXXX, z ktorého okrem iného vyplynulo, že poškodený nevyžadoval pomoc inej osoby v obvyklej činnosti, ako aj že uvedeným poranením nedošlo ku zníženiu pracovnej spôsobilosti poškodeného.

Treba uviesť, že pre naplnenie skutkových znakov trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje úmyselné konanie, ktoré má za následok ublíženie na zdraví. Vykonaným dokazovaním musí byť preukázané tak konanie páchatela, ako aj ním spôsobený následok. Ako už bolo horeuvedené, konaním obvinených nebol preukázaný taký následok, aký má na mysli ustanovenie § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe horeuvedeného vyplýva, že súčasná dôkazná situácia a ustálený skutkový stav neumožňuje vysloviť záver, že skutok, ktorý sa nepochybne stal a spáchal ho obvinený, je trestným činom. Nemožnosť posúdiť predmetný skutok ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je daná absenciou jednej zo základných zákonných podmienok (§ 123 ods. 2 Trestného zákona) definujúcich poškodenie zdravia iného ako ublíženie na zdraví, a to konkrétne sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného nie iba na krátky čas (ktorou sa v zmysle ustálenej judikatúry rozumie doba okolo 7 dní). V danom prípade som dospel k záveru, že v takýchto prípadoch je pri posudzovaní otázky dĺžky doby sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného potrebné vychádzať hlavne z vyjadrenia poškodeného, ktoré je nutné konfrontovať s objektívne preukázanými skutočnosťami majúcimi vplyv na hodnotenie sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného a doby jeho trvania. V danom prípade som dospel k záveru, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného nepresiahlo 7 dní, teda trvalo iba krátky čas, čo slovami zákona povedané netrvalo "nie iba krátky čas". Toto konštatovanie opieram primárne o vyjadrenie samotného poškodeného v jeho trestnom oznámení, že čo sa týka jeho zranenia tak nebol PN, bolesti nosa mal asi 4 dni potom už fungoval normálne. Počas týchto 4 dní a ano potom nebol na nikoho odkázaný a to s tým, aby mu niekto poskytoval pomoc, pri obliekaní, hygiene, stravu prijímal tú istú čo predtým, nebol nijako inak obmedzený v jeho spôsobe života, akurát tie prvé 4 dni čo mal na nose opuch. Taktiež tu poukazujem aj na záver odborného lekárskeho vyjadrenia

XXXXX z ktorého okrem iného vyplynulo, že poškodený nevyžadoval pomoc inej osoby v obvyklej činnosti, ako aj že uvedeným poranením nedošlo ku zníženiu pracovnej spôsobilosti poškodeného.

Záver o tom, že v danom prípade nejde o trestný čin (prečin) by odhliadnúc od vyššie uvedeného, podľa môjho názoru bolo možné vyvodit' i vzhľadom na jeho nepatrnú závažnosť predstavujúcu materiálnu korektív. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok), mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania o otázke viny a trestu. Kritéria, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov sa týkajú konania a následku (t.j. objektívnej stránky) a miery zavinenia, prípadne pohnútky (t.j. subjektívnej stránky). Sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Tieto kritéria pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť určitého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi trestným činom a priestupkom. Na základe horeuvedeného som preto vyvodil záver, že skutkový dej vyplývajúci z vyšetrovacieho spisu sa stal a tohto boli účastní obvinený a poškodený. V danom prípade však s poukazom na spôsob vykonania činu (jeden úder od obvineného ľavou rukou, napriek tomu, že menovaný je pravák a to zo sedu, reflexívne reagujúc na konanie poškodeného a to aj s poukazom na výpoveď svedka XXXXX), jeho následok (tak ako je uvedené vyššie ohľadne obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života), okolnosti za ktorých bol čin spáchaný(vzájomné naštrbené medziľudské vzťahy, poukazujúc aj na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo strany poškodeného voči obvinenému), mieru zavinenia (obvinený nemal úmysel ublížiť poškodenému, len reflexívne reagoval na konanie poškodeného voči nemu) a pohnútku páchatela (chrániac si vlastný sluch resp. ucho vzhľadom na predchádzajúce zranenie spôsobené aj poškodeným), nejde o prečin ublíženia na zdraví, pretože závažnosť tohto je aplikáciou ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona nepatrná. V danom prípade však ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom a na jeho prejednanie príslušný iný orgán.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora

okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Michalík
prokurátor